

Helen Knowles

Beatriz Olabarrieta

Kit Craig

Analivia Cordeiro

Lawrence Lek

Moisés Mañas

ELS ALGORITMES SUAUS

CCCC

Centre del Carme
Cultura Contemporània

Els algoritmes suaus

Possiblement, en el temps que passes en aquesta exposició rebràs molts *Whatsapp* en diferents grups que ni tan sols consultaràs, possiblement has utilitzat el teu geolocalitzador per a arribar fins ací i aquest t'ha ajudat a triar el camí més curt. És molt probable que hages vist un parell de vídeos que *Youtube* t'ha recomanat mentre viatjaves en l'autobús i tal vegada *Google Maps* t'ha suggerit llocs on menjar basats en centenars d'opinions i visites de gent com tu. Està clar que la nostra manera d'estar al món i habitar l'entorn està determinada per la nostra interacció amb les màquines, un no concep eixir de casa sense el seu telèfon intel·ligent, s'ha convertit en un membre més del cos humà contemporani, han sigut centenars d'algoritmes combinats els que t'han portat fins ací.

Un **algoritme** (en matemàtiques, lògica i ciències de la computació) és un conjunt prescrit d'instruccions o regles ben definides ordenades i finites que permet dur a terme una activitat per mitjà de passos successius sense generar dubtes. Hui en dia, aquesta sèrie d'instruccions que utilitzen un llenguatge de codis i senyals ha sigut l'eina utilitzada per l'humà per a crear una intel·ligència artificial a la seua mida. Aquest llenguatge abstracte, amb el qual les màquines prenen decisions, s'infiltra cada vegada més en la nostra vida quotidiana contagiant cada activitat i generant una sèrie de relacions humà-màquina en què un depèn de l'altre per a existir dins del seu entorn. Això, entre moltes altres coses, porta com a conseqüència que les fronteres entre el que és i no és humà comencen a diluir-se, a mutar.

“Han sigut centenars d'algoritmes combinats els que t'han portat fins ací.”

En *Les paraules i les coses*, Michel Foucault ens parlava sobre com la capacitat d'un concepte per a ser pensat arribava en el moment de la seua extinció, de la seua crisi. Hui en dia sembla evident que la idea del que significa ser humà està en crisi degut, en part, a la revolució digital, al canvi climàtic i a l'esgotament d'un sistema capitalista que cada vegada genera més desigualtat. Aquesta situació ha desencadenat corrents de pensament que conviden a contemplar «El que és humà» per primera vegada des d'un altre enfocament, entenent els seus límits i plantejant nous contorns per a construir taxonomies més mal·leables en les quals altres agents poden prendre part.

Els algoritmes suaus beu d'aquests corrents de pensament al mateix temps que entén l'algoritme com un eix de comunicació entre humà i no humà, com una eina a través de la qual podem trobar noves formes de construir un «nosaltres» capaç de mirar al futur. L'exposició recull les propostes d'una sèrie d'artistes les pràctiques dels quals posen en escena el llenguatge i els seus contorns com una cosa abstracta i transversal, com un sistema de codis i senyals que afecten els cossos. Aquesta exposició entén que l'art, com a dispositiu de comunicació entre subjectes, és un mitjà capaç de facilitar una trobada amb aquest llenguatge algorítmic amb el qual mantenim una constant interacció. D'aquesta manera pretén generar trobades i empaties entre el que és humà i el que no és humà per a invitar a projectar junts noves tipologies del concepte de «nosaltres».

«El que és indicible em serà donat només a través del llenguatge».

Clarice Lispector, *La passió segons H. G.*

En l'actualitat habitem aquest llenguatge interactiu que és l'algoritme, per exemple, quan un xiquet aprèn ja no ho fa a través de l'escriptura, sinó que la seua principal font d'informació és una pantalla que reacciona als moviments que els seus dits hi executen. La seua forma d'accedir a aquest coneixement és el seu dit. El cos, com ens diu Michel de Serres, ja no és portador de coneixement, sinó que es converteix en un vehicle per a executar-lo i aquest llenguatge de codis és el seu mitjà. Aquesta revolució cognitiva s'assembla a altres que vam viure amb anterioritat. Per exemple, amb l'invent de l'escriptura, el coneixement va deixar de ser oral i va abandonar els cossos, la veu es va traslladar a l'escriptura, fet que va suposar l'aparició de la llei, de la política, la moneda, la ciència. La següent revolució cognitiva va arribar amb la invenció de la impremta per mitjà de la qual aquest coneixement es va tornar reproduïble, ja no era necessari conèixer tot el saber de memòria, ja que l'accés a aquest es va tornar global. La revolució que ara vivim implica una multiplicació d'aquesta reproduïbilitat del saber però també del

fer, els algoritmes permeten que les màquines prenguen decisions en el nostre nom, ens indiquen el camí que s'ha de seguir, s'anticipen als nostres desitjos i col·laboren amb nosaltres. Tornant novament a Michel de Serres, en qui aquesta exposició pensa, aquest canvi de paradigma invita a tornar a mirar els usos que donem al cos i ens invita a repensar-ho en relació amb aquests aliats no humans sense l'existència dels quals el mateix no es pot entendre.

Els algoritmes seus existeixen en l'espai de l'exposició a través d'una sèrie d'obres que miren de cara aquest nou llenguatge i l'entenen com un sistema dispers d'interaccions amb el cos. Els algoritmes, en tant que es basen en l'enviament de senyals codificades que produeixen accions, s'allunyen de la funció simbòlica que configura el llenguatge i, per tant, no estan pensats per a formar text sinó per a desencadenar activitat. Aquest fet situa el seu camp d'acció en un pla més corporal i menys intel·lectual i el posiciona en un estat prelingüístic que s'assembla a formes de comunicació més

orgàniques com les dels animals o les plantes, en les quals els senyals desencadenen accions. Tot i que no es parla en l'entorn de la quotidianitat, aquest llenguatge interactiu es converteix en l'origen de tot el nostre fer com a éssers vius i en una espècie de llengua franca, un nou llatí que no entén de fronteres i que està en l'origen de totes les nostres interaccions amb el digital.

Les obres presentades en aquesta exposició construeixen genealogies que ens donen l'oportunitat de posar en escena aquestes interaccions creant una relació d'afectes amb l'algoritme i, per extensió, amb la màquina. Per exemple, en l'obra de Moisés Mañas un algoritme reacciona a la pols de la sala per mitjà d'un detector. Aquest, en col·laboració amb el dit algoritme, genera diferents combinacions de llum en una estructura que flota en l'espai i l'il·lumina. L'algoritme ací es manifesta en relació amb una cosa tan volàtil i al mateix temps tan invisible com la pols, la pols que flota en l'espai com els milers d'algoritmes que no podem contemplar. La interacció amb el cos i la màquina es presenta

també en l'obra d'Analivia Cordeiro, en una peça de 1973, que suposa una de les primeres aliances entre el cos humà, l'espai i un ordinador. Aquesta negociació entre llenguatges humans i no humans i el rastre que genera en el cos i l'espai és el motor de l'obra de Kit Craig en la que els gestos que activen la nostra comunicació amb els algoritmes es manifesta. Beatriz Olabarrieta interroga el llenguatge i li dóna forma i personalitat a través de les seues escultures, agents dobles que es troben entre dos plans de significació. La ficció i la seua capacitat per a contar històries es presenta en les obres de Helen Knowles i Lawrence Lek. Mentre que Lek ens presenta un futur distòpic en el qual l'art és l'únic camp en què la intel·ligència artificial està prohibida i els satèl·lits volen ser artistes, Helen Knowles mostra les capacitats dels algoritmes per a influir en el nostre present, i porta un algoritme a judici davant d'un tribunal pels efectes que les seues accions causen en els humans.

Aquest ecosistema d'obres naix amb la vocació de moure's en les interaccions amb altres formes d'existència per a fer-les habitables i navegables amb el cos. D'aquesta manera, Els algoritmes suaus aspira a construir empaties amb el que «encara és no humà» usant l'algoritme com a aliat i l'afecte com a eina; generant encontres més epidèmics, més instantanis, més suaus, amb aquestes formes d'existència latents, apel·lant a altres codis i espais cognitius. Finalment, aquesta exposició també espera generar debats sobre els horitzons ètics que marcaran aquestes aliances i, per tant, sobre el nostre futur com a societat. Com ens diu Lispector, el que és indicible ve donat pel llenguatge i, si bé és cert que el llenguatge algorítmic no el podem «dir», sí que el podem fer i experimentar en cada interacció no humana que determina el nostre mode de ser humans contemporanis, fem-ho junts.

Rafael Barber Cortell

Analivia Cordeiro

(Sao Paulo, Brasil. 1954) Es ballarina, coreògrafa i arquitecta. Va estudiar Dansa segons el Mètode Laban en Brasil i Dansa Moderna amb Alvin Nikolais, Merce Cunningham, Gus Solomons Jr. a Nova York. Posteriorment, es forma en el Mètode corporal Eutony a Brasil. Llicenciada en Arquitectura per la Universitat de Sao Paulo en Brasil, Màster en Multimèdia per la Universitat de Campinas, Doctora en Comunicació i Semiòtica per PUCNSP, Brasil. Les seues obres s'han exposat en països com Estats Units, Suïssa, Argentina.

Helen Knowles

(Manchester. 1975) Artista i comissària directora de la col·lecció Birth Rites. Ha estudiat en la Glasgow School of Art i en la universitat de Goldsmiths, viu i treballa en Manchester. Ha comissariat exposicions i produït obres de manera internacional. Entre les seues exposicions més recents trobem, Private View : Public Birth, GV Art Londres (2013), Women's Art Library, Kingsway Corridor Programme, Universidad de Goldsmiths Londres (2013); Life is Beautiful, Galería Deadfly, Berlin (2012); Digital Romantics, Dean Clough Gallery (2012).

Lawrence Lek

(Frankfurt, Alemanya. 1982) Artista viu i treballa a Londres. Ha estudiat en Trinity College, Universitat de Cambridge, Architectural Association, Londres i The Cooper Union a Nova York. Entre les seues exposicions més recents trobem: Hyperpavilion, Venice Biennale (2017); The New Normal, UCCA, Beijing (2017); Glasgow International, Tramway, Glasgow (2016); SeMA Biennale Mediacity Seoul (2016), Seoul Museum of Art, Seoul (2016); Missed Connections, Julia Stoschek Collection, Düsseldorf (2016); Secret Surface, KW Institute for Contemporary Art, Berlin (2016); Software, Hard Problem, Cubitt Gallery, London (2015).

Moisés Mañas

Artista multimèdia. És Doctor en Arts Visuals e Intermèdia per la UPV (2006), E.U. en Programació d'Intranets e Internet, CFP, Dpt. d'Informàtica de Sistemes i Computació. DISCA. Facultat d' Informàtica, UPV. Des de 2000 és membre del grup d'investigació I+D+I- "Laboratori de Llum", UPV. Ha ampliat els seus estudis en art electrònic en Southampton Solent University, RU (1995-6), Carnegie Mellon University, Pittsburgh, EE.UU. (1998-99), i Ars Electronica Center (AEC) (2002), Linz-Austria. Entre les seues exposi-

cions individuals destaquen "Estructuras del entretenimiento"(2017), "Around a word of network"(2012), "Congratulation we lost the image" (2004), "WIN-D. World In Now Data".

Beatriz Olabarrieta

(Bilbao, Espanya.) Viu i treballa entre Londres i Berlín. Entre les seues exposicions més recents en solitari: The only way out is in, The Sunday Painter, London, (2017); Clever to follow goat, Antoine Levi, Paris, (2017); Book! don't tell me what to do, Parallel Oaxaca, Mexico DF DUMB BELLS, Saturdays Live, Serpentine Galleries, Londres (2016).

Kit Craig

(Oxfordshire, Regne Unit. 1980) Viu i treballa en Londres. Ha estudiat un Màster en Chelsea School of Art & Design, Londres així com un postgraduat en estudis crítics per la Malmö Art Academy, Lund University, Malmö en Suècia. Entre les seues exposicions individuals destaquen: A Room Without Sculptures, Artissima – Turín, Itàlia (2014) i Arcade London UK. Entre les seues exposicions grupals destaquen: Even Dust Can Burst Into Flames, Arcade, Londres, Regne Unit (2017) i Say What?, ASC Gallery, Londres, Regne Unit.

Els algoritmes suaus

13 abril- 24 juny 2018

Artistes

Analivia Cordeiro

Helen Knowles

Lawrence Lek

Moisés Mañas

Beatriz Olabarrieta

Kit Craig

Comissari

Rafael Barber Cortell

Disseny

Ana Rey

Centre del Carme Cultura Contemporània

Museu, 2. València

T. 963 152 024 / www.consorcimuseus.gva.es

Horari: de dimarts a diumenge de 11 a 21 h

Visites comentades prèvia reserva

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació,
Investigació, Cultura i Esport

**CONSORCI
DE MUSEUS
DE LA
COMUNITAT
VALENCIANA**

Centre del Carme
Cultura Contemporània

for cultura

CoHabora

